

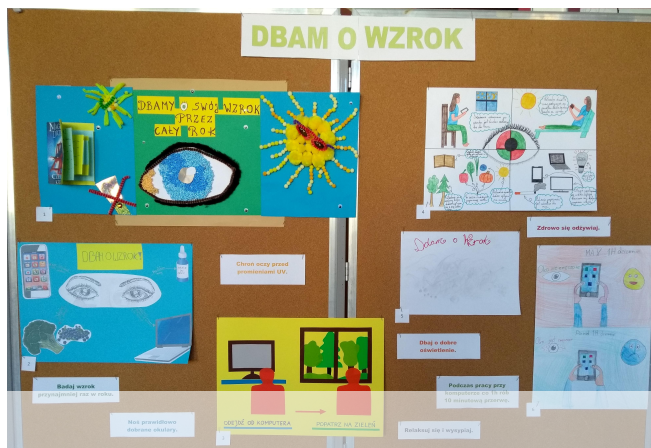

W fotograficznym skrócie...

28 kwietnia 2022
PCHLI TARG
„Daj przedmiotom drugie życie,
oszczędzaj środowisko”

Walentynkowy Dzień Dobrych Życzeń

**Podróże dalekie i bliskie,
czyli inspirująca wystawa
w szkolnej bibliotece**

**2 kwietnia 2022
Światowy Dzień Świadomości Autyzmu**

28.03. Zamiast plecaka...
czyli kreatywnie, oryginalnie i zabawnie :)

Witamy wiosną!

XIV Wiosenne Regaty na Strudze Toruńskiej

1. W regatach biorą udział klasy, które zgłosiły jednostki do zawodów (patrz regulamin regat na tablicy ogłoszeń). Pozostałe klasy odbywają lekcje według planu.
2. Regaty odbędą się na 6. godzinie lekcyjnej.
3. Nauczyciele prowadzący zajęcia przemieszczają się z klasami na miejsce startu (mostek na Strudze Toruńskiej na trasie szkoła – Mostek Garbaty).
4. Ogłoszenie wyników regat oraz nagrodzenie zwycięzców (liczy się czas przebycia trasy i pomysł konstrukcyjny) odbędzie się na najbliższym apelu samorządu.

Kategoria: **SZYBKOŚĆ**

- I miejsce - kl.7A
- II miejsce - kl.5 B
- III miejsce - kl.5C

Kategoria: **KONSTRUKCJA**

- I miejsce - kl.7B
- II miejsce - kl.5A
- III miejsce - kl.6B

Fot. Kuba
7C

W maju uczniowie naszej szkoły zostali zaproszeni przez Toruńską Orkiestrę Symfoniczną na niepowtarzalny koncert jako młodzi recenzenci. Ich opinie można przeczytać na stronie <https://tos.art.pl/page/poki-polska-zyje-w-nas>, a wybrane teksty zamieszczamy na naszych łamach.

Sztuka zamiast bomb

Koncert pn. „Mickiewicz - Stasiuk - Więckiewicz - Haydamaky” odbył się w ramach projektu „Póki Polska żyje w nas”. Celem tego wydarzenia było przybliżenie ponadczasowych tekstów Adama Mickiewicza.

Wydarzenie miało miejsce 20 maja w sali koncertowej w CCK Jordanki. Aktor Robert Więckiewicz i pisarz Andrzej Stasiuk recytowali utwory Adama Mickiewicza w towarzystwie Toruńskiej Orkiestry Symfonicznej i ukraińskiego zespołu Haydamaky. Po zapowiedzi koncertu przez prowadzącego na scenie pojawiła się orkiestra, a ponadto zespół rockowo-folkowy z Ukrainy oraz Andrzej Stasiuk i Robert Więckiewicz, którzy wyrecytowali w podniosły sposób „Redutę Orzona”, fragmenty „Sonetów Krymskich”, „Dziadów” oraz „Konrada Wallenroda”. Orkiestra i zespół dopełnili całości, we wspólny sposób tworząc tło muzyczne.

Koncert był ciekawy i zrobił na mnie duże wrażenie. Obecność pisarza, którego książkę czytałem, sprawiła, że wydarzenie podobało mi się jeszcze bardziej. Muzyka grana przez zespół Haydamaky wzbogacała artystycznie widowisko. Moim zdaniem koncert był wyjątkowy w kontekście obecnej sytuacji w Europie. Pokazał, że sztuka wyraża piękne emocje, że właśnie dzięki sztuce można czynić dobro.

Miłosz, kl.6A

Muzyczny eksperyment

20 maja w piątek o godzinie 19:00 w Sali Koncertowej CKK Jordanki odbył się koncert zorganizowany w związku z projektem „Póki Polska żyje w nas”. Występowało w nim dwóch recytatorów: Andrzej Stasiuk (pisarz) i Robert Więckiewicz (aktor), ponadto: zespół Haydamaky oraz Toruńska Orkiestra Symfoniczna pod batutą maestro Andrzeja Borzyma. Cały ten projekt został zorganizowany przez Toruńską Orkiestrę Symfoniczną, której nadrzędnym celem było połączenie muzyki, literatury i historii. W programie były recytowane teksty Adama Mickiewicza, między innymi: *Reduta Ordony*, *Sonety Krymskie*, *Dziady*, *Konrad Wallenrod*.

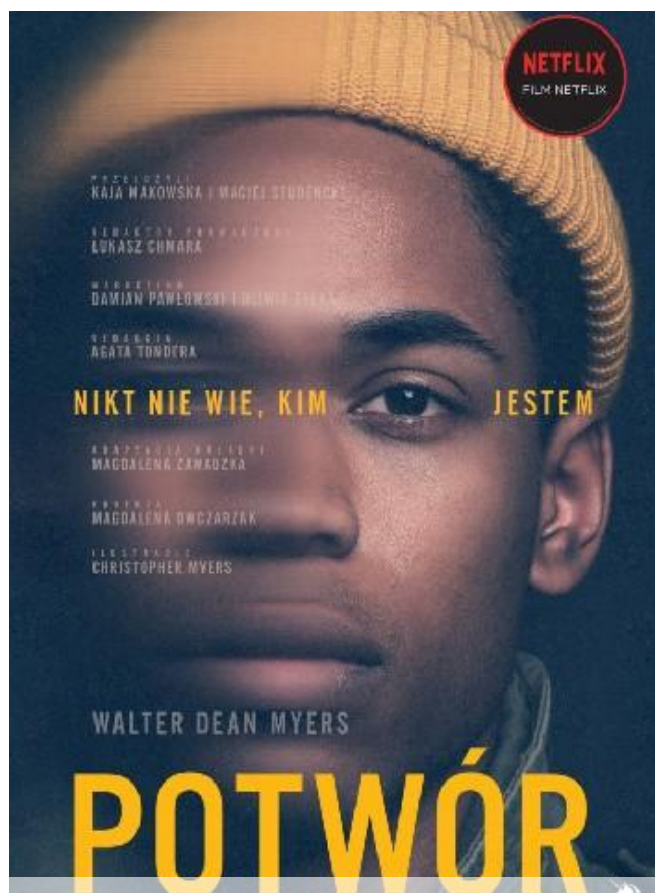
Koncert połączył muzykę symfoniczną z rockiem. Zgromadzonych osób było bardzo dużo, wypełniona była prawie cała sala. Wstęp, który wygłosił Karol Furtak, przybliżył tematykę koncertu. Pytanie, które zadał konferansjer, wywołało we mnie refleksję. Sala CKK Jordanki wywarła na mnie wielkie wrażenie – wyglądała jak jaskinia - tylko, że z widownią i sceną, na której później występowali artyści i aktorzy. Ściany sali wyglądały, jakby były zrobione z kamieni w ciepłych odcieniach barw: czerwonej i pomarańczowej. Oświetlenie było jednym z najbardziej spektakularnych elementów koncertu. Podobało mi się, że światła zmieniały się po każdej piosence i czasem także podczas ich trwania. Dobór kolorów oświetlenia był adekwatny do tematyki recytowanych tekstów. Nie tylko scena była oświetlona pięknymi barwami, lecz także ściany obok niej. Perfekcyjne nagłośnienie dodawało całemu spektaklowi dodatkowych wrażeń. Usłyszeć można było wszystkie instrumenty. Muzyka, czasem dość głośna, nie zagłuszała osób recytujących. Fantastyczna akustyka w sali koncertowej dawała świetny i niezapomniany klimat podczas koncertu. Dyrygent doskonale prowadził orkiestrę. Jego ruchy były tak płynne, że można by było pomyśleć, że dyrygowanie zdaje się być łatwe, lecz w rzeczywistości wiadomo, że jest bardzo trudne. Gra zespołu rockowego i orkiestry była fenomenalnym połączeniem. Te dwa typy muzyki świetnie się nawzajem uzupełniały. Obydwa tak płynnie razem brzmiały, że przez chwilę myślałam, że to jeden wielki zespół muzyczny. Podczas przerw pomiędzy piosenkami wykonawcy prowadzili bardzo wesołe konwersacje, co rozbawiało zgromadzone audytorium. Recytacja aktorów bardzo mi się podobała. Ich mimika, gesty, dykcja były wspaniałe. Fragment *Reduty Ordony* zaproponowany publiczności był moim zdaniem bardzo dobrze wybrany.

Ten wieczór zawsze będę wspominać ze wzruszeniem. Pozostawił on we mnie fantastyczne wrażenia, które będę pamiętać do końca życia. Koncert może być dla wielu ludzi dużą inspiracją, nie tylko przy tworzeniu muzyki, ale także literatury. Jeżeli kiedyś odbędzie się taki koncert jak ten, zapewne z chęcią na niego pójde.

Agata, kl.6B

DEMETER I KORA

Co czytają uczniowie w USA?

Czasami mam wrażenie, że wszedłem w środek filmu. Zatem może mógłbym nakręcić własny film? Niech będzie historią mojego życia, a raczej pewnego doświadczenia. Zatytułuję go tak, jak nazwała mnie moja pani prokurator – „Potwór”.

Właściciel apteki w Harlemie zostaje zastrzelony w swoim sklepie. Szesnastoletni Steve Harmon jest sądzony za współdziałanie w morderstwie. Winny czy niewinny, Steve staje się pionkiem w rękach „systemu”, zaśmieconego cynicznymi autorytetami i pozbawionymi skrupułów więźniami, którzy zrobią wszystko, aby skrócić własne wyroki. Gdy staje przed wizją więzienia, gdzie może spędzić resztę życia, chłopak po raz pierwszy w życiu jest zmuszony pomyśleć o tym, kim jest. Aby poradzić sobie ze strasznymi wydarzeniami, Steve postanawia opisać swój proces jako scenariusz filmowy. Zapisuje wszystko, scena po scenie. To opowieść o tym, jak w jednej chwili zmieniło się całe jego życie. Czy będzie w stanie powiedzieć, kim jest i jaka jest prawda?

Jeżeli kiedykolwiek zastanawiałeś się, jakie lektury szkolne czytają uczniowie w Stanach Zjednoczonych, to „Potwór” jest doskonałą okazją, aby to sprawdzić, ponieważ amerykańscy uczniowie czytają go jako swoją lekturę szkolną. Według mnie powieść jest bardzo ciekawa. Czyta się ją szybko - całą można przeczytać w jeden wieczór.

Sandra Kołodziejska
Absolwentka Gimnazjum nr 10

Dzień za dniem...

Święto ognia to kameralna opowieść o przekraczaniu granic i cenie, jaką trzeba za to zapłacić. O zachłanności życia i konfrontacji z niemożliwym.

Jakub Małecki w swojej najnowszej powieści wzrusza do łez, z jednej strony pokazując życie rodziny z niepełnosprawnym dzieckiem chorującym na dziecięce porażenie mózgowie, a z drugiej poświęcenie się swojej pasji.

Czasami strata jest tak wielka, że nie potrafimy sobie z nią poradzić. Wydaje nam się, że sobie radzimy, ale wszyscy wokół widzą, że to codzienna walka, zmagania, szarpanina. Kiedy z życia Nastki, Łucji i ich ojca znika ukochana matka i żona, los rzuca im wyzwanie.

Najpierw poznajemy Anastazję, dwudziestoletnią dziewczyną z porażeniem mózgowym, które nazywa "porozem mózgowym". Dzień za dniem przeżywamy ból i tęsknotę za matką i jednocześnie zachwyty małymi rzeczami, zgodę na życie trudniejsze niż innych. Nastka nie uważa się nad sobą, bierze życie za "poroze" i na swój sposób potrafi być szczęśliwa.

Łucja jest baletnicą. Jeśli dotąd nie zetknąłeś się z baletem, to ta książka uzmysłowi Ci, jaka to ciężka praca, pełna niehumanitarnego wysiłku, determinacji i wyrzeczeń. Ale to też sposób na radzenie sobie ze stratą. A może właśnie dlatego?

Leopold radzi sobie klasycznie. Dbą o córki, zwłaszcza o Nastkę, robi wszystko, by były szczęśliwe. Poświęca im życie. Ale on też potrzebuje ucieczki. Kiedy wypełni wszystkie obowiązki, wymyka się z domu, żeby przekraść się do swojego sekretnego świata.

Myślę, że książka *Święto Ognia* jest dobra na początek przygody z dorosłą literaturą piękną. Opisy przemyśleń głównej bohaterki są piękne i wzruszające. Fragmenty z życia baletnicy bardzo dobrze oddają świat realny dzięki współpracy autora z tancerką Polskiego Baletu Narodowego. Poza tym według mnie książka ma wiele wartościowych motywów, do których można odwołać się w rozprawce.

Sandra Kołodziejaska
Absolwentka Gimnazjum nr 10

Książkowa lista przebojów, czyli Wasze ulubione książki w układzie alfabetycznym

A

Lovisa May Alcott "Małe kobietki"

B

Leight Bardugo "Szóstka wron" x2

Holly Black "Okrutny książkę"

Jan Brzechwa "Akademia pana Kleksa" x2

Sarah Rees Brennan „Sabrina, córka chaosu”

Frances Hodgson Burnett „Tajemniczy ogród”

Justyna Bednarek „Banda czarnej Frotte”

C

Agata Christie "12 prac Herkulesa", "I nie było już nikogo" x4

Scoth Cawthon "Srebrne oczy. Five nights at Freddy's"

Alex Chirsch „Gravity Falls: journal 3”

D

Charles Dickens "Opowieść wigilijna" x2

Roald Dahl „BFG - bardzo fajny gigant”

F

Adam Feber "Kroniki Jearu"

Christian veva Felscherian "My, dzieci z dworca Z00"

John Flahagan "Zwiadowcy" x2

Matt Forbeck „MINECRAFT Dungeons : Narodziny Arcyzłosadnika”

G

Rene Gościnnny "Mikołajek" x2

Dmitry Glukhovsky "Metro 2033" x2

Anne Gościnnny „Lukrecja”

Andy Griffiths „13-piętrowy domek na drzewie” x2

Magdalena Gałęzia „Tydzień z kotem Jaśniepanem” x2

H

Christiana Henry "Alicja"

Frank Herbert "Diuna"

Kim Holden „Promyczek”

Collen Hoover „Ugly love”; „It ends with us”

K

Jeff Kinney "Dzienniczek cwaniaczka" x6
 Rafał Kosik "Felix, Net i Nika" x2
 Aleksander Kamiński "Kamienie na szaniec" x3

L

Tobias Laconis "Trzy kroki od siebie" x2
 Me'lanie Laurent "Mia i biały lew" x2
 Madeleine L'Engle "Pułapka czasu" x2
 C.S. Lewis "Opowieści z Narnii. Lew, Czarownica i stara szafa" x8

M

Andrzej Maleszka „Magiczne drzewo” x2 ("Czerwone krzesło") x2, ("Cień smoka"), ("Olbrzym"), ("Inwazja")
 Adam Mickiewicz "Dziady cz.II" x2, "Pan Tadeusz"
 Brandon Mull "Baśniobór" x9
 Ferenc Molnar "Chłopcy z Placu Broni" x5
 Lucy Maond Mountgomery "Ania z Zielonego Wzgórza" x7
 A. A. Milne „Kubuś Puchatek”
 Michael Mattler „Szczur oswojony”
 Mojang Studios „MINECRAFT. Podręcznik kreatywności”

N

Ewa Nowak "Yellow Bahama w prążki" x2, „Dzień wszystkiego”, „Kiedyś na pewno”
 Nowa Era – "To jest fizyka" x6

O

Dazai Osamu „Zatracenie”

P

Edyta Prusinowska „Opowiem o tobie gwiazdom”
 Liz Pichon „Fantastyczny świat Tomka Łebkiego”
 Roman Pisarski „O psie, który jeździł koleją”

R

Rick Riordan "Percy Jakson i bogowie olimpijscy: złodziej pioruna", "Apollo i boskie próby"
 J.K. Rowling - seria "Harry Potter" x9, "Harry Potter i kamień filozoficzny"x2, "Harry Potter i Zakon Feniksa" x2, „Harry Potter i Czara Ognia”
 Sally Rooney "Normalni ludzie"

S

Emanuel Schmitt "Oskar i pani Róża" x2
 Agnieszka Stelmaszyk "Kroniki Archeo"
 Adam Silvera "Nasz ostatni dzień" x2
 Henryk Sienkiewicz "Quo vadis", „W pustyni i w puszczy" x6
 Juliusz Słowacki "Balladyna"
 Andrzej Sapkowski "Wiedźmin. Ostatnie życzenie" x2
 Antoine de Saint-Exupery "Mały Książę"
 Joe Schreiber „The Mandalorian”
 V.E Schwab „The invisible life of Addie LaRue”
 Nancy Springer „Enola Holmes”
 Marcin Szczygielski „Czarownica piętro niżej”

T

Annie Todd "After" x2
 Olga Tokarczuk "Jak zostać pisarzem"
 J.R.R. Tolkien „Władca pierścieni” x3, "Hobbit, czyli tam i z powrotem" x12
 Trojanowski Tomasz „Kocie historie”
 Jack Thorne „Harry Potter i przeklęte dziecko”

W

Krystian Wójcik "#Starapaka no. 3"
 Martin Widmark i Helena Wills „Tajemnica Miłości”, „Lasse i Maja. Tajemnica Diamentów”, „Biuro detektywistyczne Lassego i Mai” x2
 Sarah Whitehead „Mój szczeniak”

Opracowanie p.Daria Garbaciak

Maria Konopnicka

Urodziła się 23 maja 1842r. w Suwałkach, a zmarła 8 października 1910r. we Lwowie. Była córką Józefa Wasiłowskiego i Scholastyki z Turskich. W jej domu rodzinnym obecnie mieści się muzeum. W 1862r. wyszła za mąż za Jarosława Konopnickiego, z którym miała ośmioro dzieci, w tym bliźnięta Stefana i Władysława, którzy zmarli rok po narodzinach. To jedna z najwybitniejszych polskich pisarek, poetka, nowelistka i publicystka. Pisała pod pseudonimami: „M.K.”, „Jan Sawa” i „Ursus”. Była autorką także bajek dla dzieci, takich jak: „Pranie”, „Stefek Buczynucha”, „Kukułeczka”, „Parasol”, „Podróż na bo- cianie”. Była także autorką wierszy i nowel takich jak: „Głosy ciszy” i „Italia”, a ta- kie: „Moi znajomi” i „Listy z Nowele”. Napisała także ważną pieśń patriotyczną: „ROTA”.

ROTA.

Nie rzucim Ziemi zład nasz ród,
Nie damy pogrześć Mowę,
Polski my Naród, polski my Lud,
Królowski Szczerp Piastowy.
Nie damy, by nas zmieścił wróg —
Tak nam dopomóż Bóg!

Dłoni krwi ostatniej kropki z żył
Bronie bądźmy Duchu,
Aż się rozpadnie w prochy i pył
Krzyżczka zawierucha.
Twierdzą nam będzie każdy bróg —
Tak nam dopomóż Bóg!

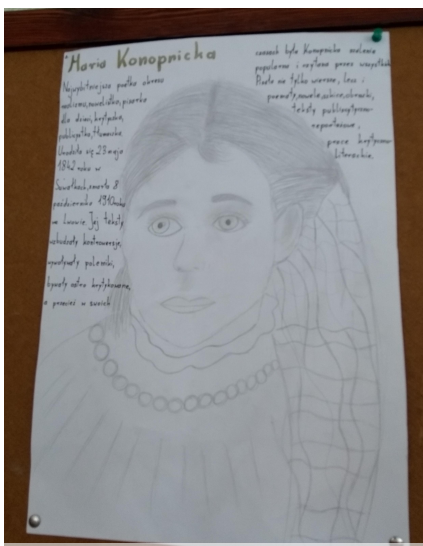
Nie będzie niemiec pił nam w twarz
Ni dzieci nam germani!
Duch będzie nam hotmani!
Pojziem goj zagarmi Złoty róg...
ak nam dopomóż Bóg!

MARIA KONOPNICKA.

ZrodkaInternet

2022 ROKIEM MARII KONOPNICKIEJ

Prace uczniów klasy 4C

Co to jest ślad węglowy?

Ślad węglowy to całkowita suma emisji gazów cieplarnianych wywołanych bezpośrednio lub pośrednio przez daną osobę, organizację, wydarzenie lub produkt. Przykładowo ślad węglowy produktu obejmuje emisje spowodowane wydobyciem surowców, z których został wytworzony, produkcją, użytkowaniem oraz składowaniem bądź recyklingiem po zużyciu.

Czy ja również pozostawiam ślad węglowy?

Niestety, każdy z nas pozostawia ślad węglowy. Dieta, środek transportu, ilość czasu spędzonego przed ekranem laptopa – wszystko ma wpływ na nasz ślad węglowy. W sieci są nawet dostępne specjalne kalkulatory pozwalające wyliczyć osobisty ślad węglowy.

Co zostawia największy ślad węglowy?

W krajach rozwiniętych największą część osobistego śladu węglowego stanowią transport i energia wykorzystywana w domu. Dwa pozostałe czynniki to żywność i konsumpcja. Większe emisje gazów cieplarnianych mają bezpośredni wpływ na globalne ocieplenie. Proces ten przyspiesza zmianę klimatu, co ma katastrofalne skutki dla naszej planety. Wszyscy możemy walczyć z globalnym ociepleniem poprzez dokonywanie przyjaznych dla klimatu wyborów w naszym codziennym życiu.

Jak ograniczyć swój ślad węglowy?

1. Jedz produkty lokalne i sezonowe (zapomnij o truskawkach w zimie).
2. Ogranicz jedzenie mięsa.
3. Wybieraj ryby pochodzące ze zrównoważonego rybołówstwa.
4. Bierz ze sobą na zakupy torby wielokrotnego użytku i unikaj produktów przesadnie pakowanych w tworzywa sztuczne.

Informacje wyszukały: Kornelia, Łucja, Michalina, kl.7D

Źródła: https://europa.eu/youth/get-involved/sustainable-development/how-reduce-my-carbon-footprint_pl
https://pl.wikipedia.org/wiki/%C5%9A%AD_w%C4%99glowy
<https://ecovibes.pl/zanieczyszczenia/slady-weglowe-co-to-jest-i-jakie-ma-znaczenie/>
<https://www.teraz-srodowisko.pl/aktualnosci/slady-weglowe-statystyka-jak-zmniejszyc-11155.html>
<https://poranek.pl/slady-ekologiczne-jak-moge-go-zmniejszyc/>

Ratujmy owady!

Populacja pszczół i innych owadów zapylających powoli się zmniejsza, a jeżeli dalej tak będzie, poniesiemy przykre konsekwencje. Brak pszczół miodnych na plantacjach roślin uprawnych może spowodować obniżenie się plonów o 70-80%, ponieważ zapylają one rośliny. Dzięki nim warzywa i owoce wydają więcej plonów oraz są większe i ładniejsze. Dzięki tym owadom rośliny rozmnażają się.

Źródło: *Miód kupujesz – pszczoły ratujesz*

Czy wiesz, że...

- na świecie istnieje około 20000 gatunków pszczół;
- ceniono je i hodowano już w starożytności, m.in. w Egipcie i Babilonii;
- pszczoły to jedyne owady, które produkują miód nie tylko dla siebie;
- miód ma wiele właściwości leczniczych, m.in. poprawia sen i pracę jelit;
- 20 maja obchodzi się Światowy Dzień Pszczół;
- kiedyś zamiast słowa „niedźwiedź” był „miedźwiedź” od medvedis, czyli zjadacz miodu.

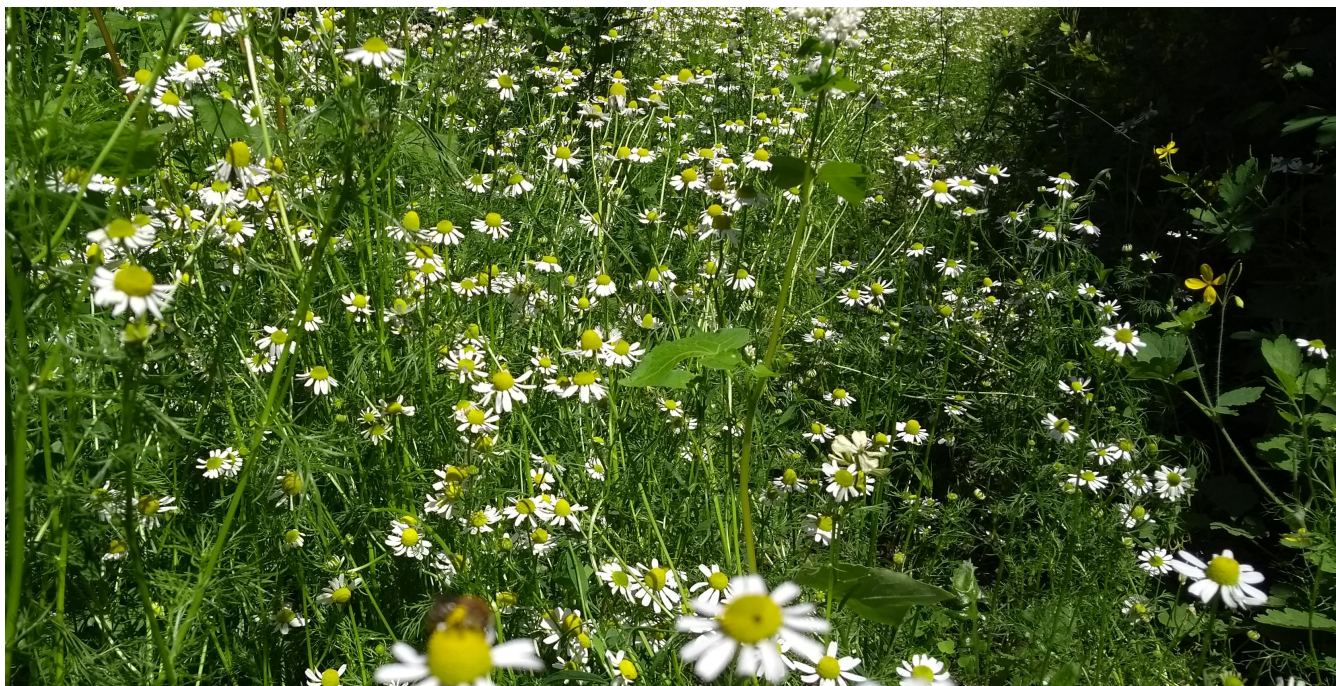
Wyszukali: Michał i Mateusz, kl.7D

Pokoje do wynajęcia

Hotel dla owadów to sztuczna budowla, zapewniająca różnym gatunkom bezkręgowców schronienie i możliwość budowy gniazd. Kształt, użyte materiały i rozmiary budowli zależą od jej celu i wymagań owadów, jakie chce się zwabić. Hotele dla owadów są wykorzystywane przez ogrodników i hodowców owoców i warzyw w celu poprawy zapylania kwiatów roślin owadopylnych. Mogą być też zakładane w celu umożliwienia hibernacji, np. biedronkom i motylom.

[Wikipedia]

Czy pszczoły nas nie lubią?

Zacznijmy od tego, że pszczoły w ogóle nie powinny latać. Tak przynajmniej twierdzą fizycy, „Stosunek masy ciała do powierzchni skrzydeł...” i bla, bla, bla... Jestem niemalże pewna, że pszczoły obraziłyby się za to stwierdzenie. Proponuję więc je przeprosić, a formą przeprosin będą łąki kwietne. Tak... myślę, że pszczoły będą zadowolone. Jestem bardzo dumna z firmy, w której pracuje moja mama, bo wokół całego budynku są łąki kwietne. Jako, że miałam pisać tylko o pszczołach, pominię kwestią domków dla owadów i jeży.

Tak w ogóle, czy to nie dziwne, że my próbujemy pomóc pszczołom, a one niewdzięcznie wbijają w nas swoje żądła, skazując się na niechybną śmierć? W sumie to też smutne... Tak mi teraz przyszło do głowy, że chyba w statystykach samobójstw górowałyby pszczoły! Chociaż... im więcej ludzi, tym więcej pszczół jest prowokowanych, przez co żądła. Potracone, przygniecione, podtopione w naszych słodkich napojach. A to podobno one są złe, a to my jesteśmy dla nich złośliwi.

Wniosek: mniej ludzi - spokojniejsze pszczoły! Po prostu nie prowokujemy pszczół i bądźmy dla nich mili. Pszczołom przydałyby się domki, łąki i... święty spokój. W ogóle przydałoby się nie wchodzić w świat zwierząt, ale, niestety, jest to nieuniknione.

Ania, kl.7D

„Strzał w 10”

Redakcja:

Anna Breitenbach
Barbara Welnicka
Konstantyn Kubiak

Współpraca:

Sandra Kołodziejka

Opieka:

p. Ewa Ferfecka

Zdjęcie na pierwszej stronie

oraz

zdjęcia z Portugalii

zostały wykonane przez Sandrę Kołodziejską, absolwentkę Gimnazjum nr 10, obecnie uczennicę klasy fotograficznej.

Fot. S.Kołodziejka

Wakacyjne inspiracje...

Hej, ma na imię Sandra i jestem uczennicą klasy fotograficznej. W październiku odbyłam miesięczną podróż do Portugalii w ramach projektu Erasmus+. Celem naszego pobytu w Bradze było odbycie obowiązkowych praktyk zawodowych, ale oprócz pracy w portugalskich firmach zajmujących się głównie drukiem i grafiką, braliśmy udział w kilku wycieczkach krajoznawczych. Zwiedziliśmy wiele przepięknych miast, takich jak Porto, Braga, Ponte de Lima, Bom Jesus, Sameiro, Povoia de Varzim, Viana do Castelo i Guimarães. Jako uczniowie z klas fotograficznych podczas wycieczek nie rozstawaliśmy się z naszymi aparatami i dokumentowaliśmy piękno i kulturę kraju. Infrastruktura miast portugalskich jest piękna, każda kamienica jest innego koloru, co powoduje, że ludzie cały czas się do siebie uśmiechają. W Polsce październik zaliczany jest raczej do miesięcy zimnych i deszczowych, natomiast w Portugalii jesień można porównać do pogody, jaką mamy w Polsce podczas wakacji. Miesiąc za granicą minął niebywale szybko i nie chcieliśmy wracać.

Absolwentka Gimnazjum nr 10

